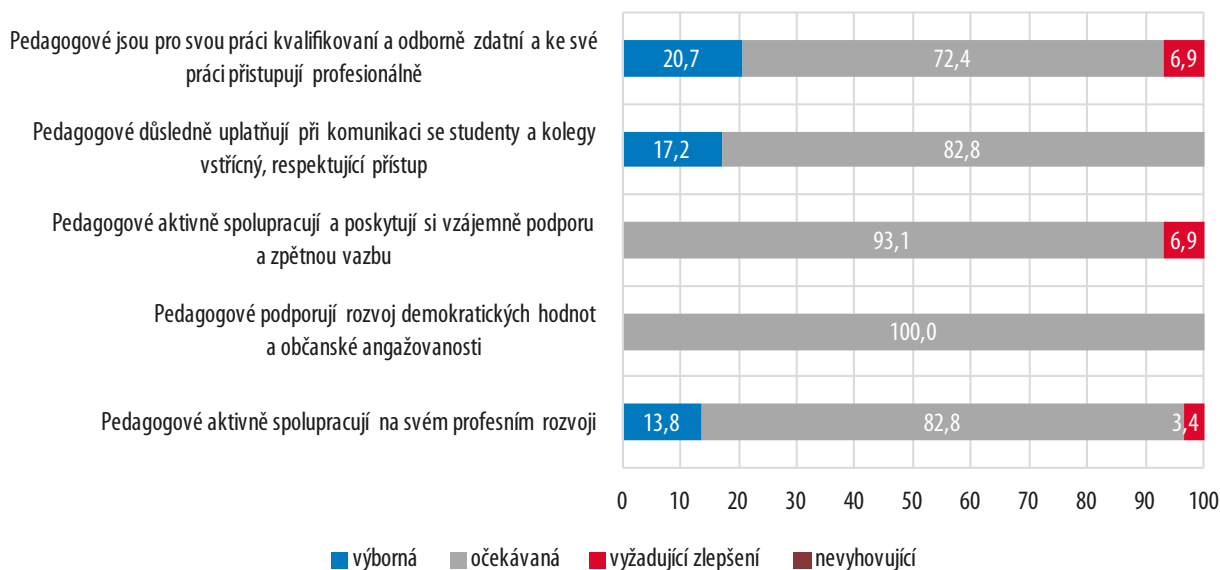

Kvalita pedagogického sboru – podíl škol (v %)

V hodnocených vyšších odborných školách se polovina pedagogických pracovníků zúčastnila alespoň jedné formy dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků. V rámci tohoto vzdělávání největší počet učitelů absolvoval studia k prohlubování odborné kvalifikace, ve kterém jednoznačně převládalo vzdělávání v oblasti získávání vědomostí a znalostí v předmětech, které vyučují, případně metod a forem výuky. Zaměření v oblasti dalšího vzdělávání na oborové a předmětové didaktiky je nedostatečné. Studia ke splnění kvalifikačních předpokladů se zúčastnila už jen 3 % pedagogů.

Hodnocením kvality výuky učitelů a následnému poskytování zpětné vazby se ve vyšších odborných školách nejčastěji věnuje vedení škol (ředitelé a zástupci ředitelů) a vedoucí metodických orgánů, dále vycházelo významné procento u hodnocení učitelů navzájem formou vzájemných hospitací a i hodnocení ze strany studentů formou evaluačních dotazníků. Značné rezervy v některých školách však souvisejí s negativním zjištěním, že v poměrně velkém počtu hodnocených škol se ředitel (9,8 %) a jeho zástupce (10,8 %) hodnocením výuky nezabývá vůbec nebo kvalitu výuky učitelů hodnotí méně než jednou za rok (ředitel v 9,8 %, zástupce v 11,3 % hodnocených škol).

Naplňování potřeb učitelů se vedení škol nejčastěji dařilo realizovat pomocí jejich účasti v dalším vzdělávání pedagogických pracovníků a sledováním a vyhodnocováním jejich potřeb. Je pozitivní, že v 90 % navštívených škol měli učitelé možnost ovlivnit četnost a zaměření svého dalšího vzdělávání. Významná pozornost byla bezmála ve všech vyšších odborných školách, kde byli noví nebo začínající učitelé, věnována podpoře začínajících učitelů a učitelům do 1 roku praxe. Nejčastějšími formami podpory byly konzultace s ředitelem školy nebo s vyučujícími stejných předmětů, přidělení interního mentora, vzájemné hospitace nebo náslechy. Použití formálního zaškolovacího programu bylo zaznamenáno u nových pedagogů již s pedagogickou praxí v 38,5 % hodnocených škol. Většina oslovených začínajících pedagogických pracovníků vyhodnotila četnost hodnocení, poskytování zpětné vazby a dopad na jejich práci velmi pozitivně.

Naopak mezi největší překážky, které omezovaly učitele ve zlepšování kvality jejich práce, patřily neúměrná administrativní zátěž, nízké platové ohodnocení, nízká společenská prestiž, nedostatečná motivace studentů spojená s vysokou fluktuací v průběhu vzdělávání (ta je převážně spojena s odchodem na VŠ) a psychická náročnost povolání.

V rámci sledování školního klimatu byli pedagogičtí pracovníci i ředitelé škol nejvíce spokojeni s kolegiálními vztahy a s ochotou respektovat názory druhých, bezproblémovou